

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D., a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobce: **M. M. E. M. E.**
zastoupený advokátem JUDr. Mgr. Filipem Rigelem, Ph.D.
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**
sídlem Loretánské nám. 101/5, 118 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2021, č. j. 300491/2021-VO, o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření

takto:

Návrh žalobce na vydání předběžného opatření, aby žalovanému byla uložena povinnost udělit žalobci krátkodobé vízum rodinného příslušníka občana Evropské unie ve smyslu § 17 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, **se zamítá.**

Odůvodnění:

1. Žalobce svojí žalobou brojí proti v záhlaví označenému rozhodnutí, kterým žalovaný posoudil žalobcovu žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza dle § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), tak, že rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Káhiře (dále též „zastupitelský úřad“) o neudělení krátkodobého víza bylo shledáno v souladu s § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců. V žalobě žalobce současně požádal o vydání předběžného opatření, kterým by žalovanému byla uložena povinnost udělit žalobci krátkodobé vízum rodinného příslušníka občana Evropské unie ve smyslu § 17 písm. b) téhož zákona.
2. Svůj návrh žalobce odůvodnil tak, že mu hrozí vážná újma spočívající v tom, že nemůže žít s manželkou takovým způsobem, jak mají již nejméně dva roky (od podání žádosti o vízum) v plánu. Jeho manželka dovršila 40 let věku a spolu s žalobcem chtějí založit rodinu. S ohledem na to, že manželka žalobce provozuje v České republice obchod a že v Egyptě pro ni není příliš mnoho uplatnění, rozhodli se manželé žít v České republice. Za tím účelem hodlá žalobce do ČR přicestovat, nejprve si zde sjednat práci, následně trvale s manželkou žít ve společné domácnosti a založit rodinu. Žádost o vízum však žalovaný a zastupitelský úřad administrují již dva roky. Ne každý další rok, ale každý měsíc může hrát významnou negativní roli v plánech na založení rodiny. Tato hrozící újma je nepochybně hrozící vážnou újmu ve smyslu § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“). Žalobce má navíc právo účastnit se soudního jednání v České republice, neboť má právo, aby věc byla projednána v jeho přítomnosti. Žalobce doplnil, že při úvaze nad vydáním předběžného opatření lze zčásti předběžné posoudit i samotnou

důvodnost žaloby. Jelikož žaloba je projednatelná a není zjevně nedůvodná, mělo by být vydáno předběžné opatření.

3. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.
4. K definici vážné újmy se Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“; rozhodnutí správních soudů jsou dostupná z: [http:// www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)) již vyjádřil například v usnesení ze dne 24. 5. 2006, čj. Na 112/2006-37, v němž výslovně uvedl, že *„vážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), (...) který představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených“*.
5. V posuzovaném případě má zásah do právní sféry žalobce spočívat v tom, že žalovaný i zastupitelský úřad odmítají žalobci udělit krátkodobé vízum rodinného příslušníka občana EU. To však dle závěru soudu nemá za následek naplnění podmínek pro vydání předběžného opatření. Nevyhovění žádosti o udělení krátkodobého víza totiž nezpůsobilo žádné nové důsledky v právní sféře žalobce, tedy právní sféra žalobce po tomto zásahu nebyla dotčena o nic víc než před zásahem, neboť skutečnost, že žalobce nemá krátkodobé vízum rodinného příslušníka občana EU, zde byla i před podáním žalobcovy žádosti. Žalobci a jeho manželce pak není znemožněn vzájemný kontakt a případné založení rodiny – žalobce a jeho manželka totiž mohou svůj soukromý a rodinný život realizovat v žalobcově zemi původu. Ani z žalobních tvrzení neplyne, že by žalobce a jeho manželka tuto možnost neměli – z žaloby je naopak zřejmé, že tuto možnost mají, nechtějí ji však využít („[s] ohledem na to, že manželka žalobce provozuje v České republice obchod a že v Egyptě pro ni není příliš mnoho uplatnění, rozhodli se manželé žít v České republice“). I z tohoto důvodu je zřejmé, že pokud v současné době žalobce nemůže přicestovat do České republiky, neznamena to automaticky, že mu hrozí vážná újma ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s.
6. Krajský soud podotýká, že čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod neukládá státu všeobecný závazek respektovat volbu dotčených osob ohledně země jejich společného pobytu, resp. napomáhat rozvíjení vztahu mezi nimi (viz rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 19. 2. 1996, ve věci Gül proti Švýcarsku, stížnost č. 23218/94, či rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2018, č. j. 5 Azs 171/2018-32).
7. Uložením povinnosti žalovanému, aby udělil žalobci krátkodobé vízum rodinného příslušníka občana EU, by pak krajský soud *de facto* rozhodl o věci samé. NSS v citovaném usnesení č. j. Na 112/2006-37 konstatoval, že soud může předběžné opatření uložit proto, aby účel soudního řízení před krajským soudem či kasačním soudem nebyl zmařen (obdobně např. usnesení NSS ze dne 1. 2. 2017, č. j. 6 As 6/2017-75); v nyní řešené věci by naopak vyhověním návrhu ke zmaření účelu soudního řízení došlo (srov. podobně usnesení NSS ze dne 4. 11. 2020, č. j. 1 As 375/2020-74, bod 18).
8. Obstát nemůže ani žalobcova námitka, že má právo být osobně přítomen jednání před soudem. Za přijetí této argumentace by bylo nezbytné udělit krátkodobé vízum každému

cizinci v obdobné situaci, který podá žalobu a bude trvat na jednání ve věci samé. Nelze soudní cestou vytvořit speciální obecnou skupinu „privilegovaných“ případů, kde se bude předběžné opatření vydávat bez dalšího (srov. podobně ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti ve věcech, kde dochází k ukončení pobytu cizince na území, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, publ. pod č. 4039/2020 Sb. NSS, body 57 až 59).

9. Ze shora vyložených důvodů krajský soud zamítl návrh žalobce na vydání předběžného opatření. Soud podotýká, že rozhodnutím o tomto návrhu nikterak nepředjímá konečné rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. kasační stížnost přípustná.

Pardubice 3. února 2021

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu